

№ 81
1918 г.
3.100

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Прухоўская вул. д. № 12

Аб'ём адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Аб'ём пакідае за сабой права па-
туляць перасыланыя рукапісы і ко-
рэспондэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15 к.

Падпіска: в дастаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рубл.

Цана абвестак:
за верш пятагу на 1-й стр. 1 руб.
на апошняй—50 к.

Штодзенная грамадзка-палітычная газета.

81.

Менск. Чацьвер 4 ліпеня 1918 г.

Год I

АБВЕСТКА.

Бульбяная мука усялякаго роду рэквізуецца. Меньш
фунтаў ад рэквізыцыі асвабджаецца. Прыемная цана
марак за пуд.

Камэндант
НАГЭЛЬ.
Генерал-лейтэнант.

Меская Рада даводзіць да ведама асобаў, што ула-
дваюць усялякаго родзю канцэрты, спектаклі, вечары і
ін. ад. увеселенні, што пастанова б. Думы аб зьбіранні
зборнага збору і даун. Ваеннага (перайменаванага у доб-
рыяны) зацверджана Нямецкімі Уладамі і зборы гэныя
4 ліпеня г. 1918 году будуць узыхівацца Радаю з усіх
найменаваных-увеселенняў у поўнай меры.

Мескі войт С. Хржонстоўскі.

Член Рады В. Цывінскі
За Дзелавада В. Кавецкая.

На аснове распараджэння Нямецкага Камэнданцкага
аулення ад 25 чэрвеня 1918 г. пад № 950/2598, Мэды-
скі Аддзел Мескай Рады абвешчае, што 4 абавязковай
гановы Нямецкага Камэнданта ад 17 мая 1918 г. аб за-
агах проці пошэстных хваробаў, у часцы, якая датыча
рычных хваробаў змяняецца. Ад гэтага для дактароў,
ачароў і акушэраў абавязкова толькі заяўка лічыцца што-
на зарэгістраваных імі вэнэрычных занедужань. Ні аз-
онне пры заяўках прозьвішчаў, адрэсу вэнэрычна кв-
ні цягне за сабой грашавой кары.

Член Рады В. Цывінскі
За Дзелавада В. Кавецкая.

Менск 4-гг.

Вытэт і нацыянальна-бела- руская гарантыя.

Форміруецца новая белару-
нацыянальная улада. Ра-
еларускай Рэчы Паспалі-
даверыла гэту надзвычай-
ажную місію Р. Скір-
у. Гэтымі днямі заданне
ім выпоўнена. Цікава
мінь, што па усёй тэры-
і б. Імперыі наша Рада
старэйшае народнае прад-
ніцтва. У лічні 1917 г.
першаго беларускаго
у зроблены быў Нацыя-
ны Камітэт. Меняліся фор-
назвы, а ядро цяпераш-
Рады прыемліма перавыбі-
ся і у лічні будзе юбілей-
нальнага злучэння усяго
ду. У радзе адбівалася на-
наа мудрасць нашай ста-
Беларусі. Шчасьце баць-
чыны і захаванне да яе
і стаіць вышэй партый-
доўзунгоў і зводак. У па-
мамент беларусы без-
цы партыі рабілі ядзіны
рускі фронт і злуча-
у адну волю у адну на-
Рада мае шмат шчыры-
коў, але ніхто ні можа

адмовіць ей у беларускім пат-
рыятызму.

Новае наша міністэрства, ка-
торае Рада даручыла арганіза-
ваць яг. Скірмунту, павінна ад-
наведваць політычнаму і міжна-
роднаму маменту, яно павінна
быць без спрэчкі аутарытэт-
ным у Еўропэйскім разуменні,
яно павінна быць гаранціяй
для дэмакратыі у тым, што
будзе нацыянальным белару-
скім па духу.

Такое міністэрства будзе
мець поўнае давер'е Рады і
усяго злучанага і абяздолен-
наго Краю.

Усе беларусы пойдучь за
ім і паттрымаюць яго у працы
па адражэнню беларускай дзе-
жаўнасьці і беларускай куль-
туры.

Можа гэта Рада дачэкаецца
тай шчаслівай гадзіны, калі
яна перадасть сваі права Вя-
лікаму Вольнаму Союму Бела-
русі і скажыць: «Мы сваімі сла-
бымі сіламі давалі беларускі
карабел да берага, мы нітра-
цілі галавы у буры і шторму,
мы ні збыліся з дарогі, нам
связаўца пуцяводная зорка—
шчасьце і каханне бацькаў-
шчыны, мы ні селі на мелкае

і абайшлі ўсе падводныя ка-
менні. Нацыя нам перадала
свой суверэнітэт, мы яго народ».
Дай жа Божа!

Агульныя весткі.

ВЭРЛІН, 30/VI. Керэнскі
прыбыў у Парыж.

ЖЭНЭВА. Згодна весткам
газэты «Овр», вуглявыя рэ-
зэрвы Парыжа і ваколіц па-
нізіліся да мінімуму. Тран-
спарты апалу с прычын пера-
поўнення гаваней і заталення
караблёў, вельмі слабыя. Цэ-
ны на вуглі дайшлі да нібы-
валай высаты.

БЭРЛІН, 30/VI. Па фран-
цузкаму хлебнаму бону за
чэрвень месяц, на кожную
асобу выдаецца па 100 гра-
маў хлеба. На другой стара-
не бонны надрукованы гаворкі
французкіх нацыянальных го-
роў, як напр. Клемансо, якія
дадаюць духу насяленню да
дальнейшаго вытрывання.

ЛУГАН. Міланскім тры-
буналом прыгавораны да 5 га-
доў і 10 месяцаў турмы ап-
тэкар Брэнты, даставіўшы
Сербскаму ураду на 300.000
лір медыкаментаў-фальсіфіка-
таў, як напр., замест аспіры-
на—парашок магнезыі і інш.

РОТТЕРДАМ. У Торонто
(Канада) адбыліся, згодна ве-
сткам «Таймса», с прычын
арэштавання аднаго рабочаго,
сур'ёзныя беспарадкі. Арэшта-
вана ўсяго каля 100 чалавек
па большасці расійцаў. Па-
ведлуг чутак, расійцы будуць
прывезены да ваеннай службы
альбо адпраўлены назад у
Расію.

КРЫСТЫЯНІЯ. Нарвежскі
хаўрус прыхільнікаў міру рэ-
шыў арабіць ва усіх (сельскіх)
цэрквах на першай нядзелі у
жніўні набожэнство аб міры.
Адночасна адбудзецца дэмон-
страцыя за доўгі мір і за хаў-
рус народаў. Спадзяюцца мець
водклік і у другіх месцах.

ШТОКГОЛЬМ. Шведскім
урадам выданы у пастанове
ад 20 чэрвеня вялікі лік важ-
ных забаронаў вывозу. Гэтым
самым большая часць швед-

скаго вывазу належыць
да гэтай забароны і так
сама ад асобых вывазных ва-
рункаў.

Весткі з Расіі.

— ШТОКГОЛЬМ. У Маскве уз-
броеная шайка уварвалася у
народны камісарыят па сель-
скай гаспадарцы і разагнала
дзержаўныя ўласці, захапіў-
шы пры гэтым с сабою 2
мільёны рублёў.

Савецкія ўласці арэштава-
лі 59 левых сацыял-рэвалю-
цыянераў западзронных у
контр-рэвалюцыі.

— Міхаіл Александровіч.
Нельга пакуль што высніць
адносіны ўцёскаго с Пярмі
Міхаіла Александровіча Рома-
нова да боруцыхся партыяў Ра-
сіі. Мабыць, ён адмовіўся ад
ідэі паслужыць монархічнай
партыі кандыдатам на трон.
Наадварот ён схілены, як ві-
даць, прадставіць разрэшэнне
дзержаўных рэформ Расіі Уста-
ноўчаму Союму. Аб яго парты-
ійнасьці можна будзе судзіць
толькі тады, калі будзе ведамо
месца яго прабывання. Па-
куль, павэдлуг чутак, ён зна-
ходзіцца у лагеры чэхаў. Су-
даючы па гэтаму, бадай можна
казаць, што ён зрабіўся аруд-
зьем дзержаў Згоды і іх ра-
сіійскіх прыхільнікаў.

3 Украіны.

— Бэрлін, 1/VI. У Палтаве,
прыналежачай да Украіны, пры-
універсытэці адчыняецца 1 ліп-
ня юрыдычны факультэт.

Чырвонаягвардэйцы, Чэхословакі і... народы у Расіі.

Руская рэвалюцыя паказала
усяму сьвету адзін дэўны
факт. Насколько у Расіі пась-
ля рэвалюцыі аказаўся агуль-
ны пачыфізм—бажанне піва-
еннаго жыцця,—настолькі-ж
узманавіўся мілітарызм, але
асобнаго гатунку—ўнутраны.

«Контр-рэвалюцыя, якую ні-
вольніцкая псіхалогія мас ба-
чыла паўсюдах і ва усіх,—
да цэлых камашаў на пагах,
уключаючы—запатрабавала ад
«новай» Расіі пі малай ваен-
най натугі. Сперша, было, за-
падтрыманне «волі» і змаган-
не с контр-рэвалюцыяй узлі-
ся піспадзеванна сацыялісты-
чыстай вады у салдацкіх шы-
нялях—цёмнае мужыч'ё с Ту-
лы і Рязані і «всё іжэ с
німі»,—але потым ім гэта аб-
рыдало і яны пайшлі даяліць
сабе зямлю, забраўшы вінтоў-
кі—на усякае здарэнне.

І вот прышлося шукаць но-
вай сілы. Яна была знойдзена.
У аграмністай тэрыторыяльнай
Расіі аказалася досыць усяка-
го сьмецця,—безработных жу-
лікаў, былых крміналістаў,
каторых Керэнскі выпусціў
на фронт для вайны з немца-
мі, азубіўшых усё і пават на-
дзею на што небудзь бе-
жанцаў, як латышы і шмат
палікоў, выпісаных у
свой час кітайцаў і усякіх
дзікіх плямёў, якіх ішчэ до-
сыць у гордай сваёй духоўнай
культурай Расіі. Да іх далуча-
ны былі праз цэхаўных алко-
голікаў, разбэшчаных прад-
стаўнікоў рускаго андрэўска-
го флага матросаў.

Поруч з гэтым, рэвалюцыя-
ны псіхавідаў у гэту кашу
тысячы пакалечанай дрэнным
выхаваннем у расійскіх шко-
лах моладзі, для якой «інтэ-
лігентныя» разбойнікі—Саві-
кі і Маруся Нікіфорова—былі
ідэалам.

Стварылася, такім чынам,
тая сацыялістычная «красно-
армія», «красногвардыя», а
па просту тая інтэрнацыя-
нальная разбойніцкая банда,
каторай арудуючы «т. т.» Ле-
ніны і Троцкія правілі над
усёй Ра сіяй. Латышскія
стральцы і варшавскія рэва-
люцыяны батальёны, такін-
скія полкі, казачыя брыгады,
аўтономныя, без'імёныя ад-
дзелы, падтрымоўваючы «са-
вецкі ўрад» душылі контр-рэ-
валюцыю: разганялі нацыя-
нальныя а'езды і парламенты
па Украіне, Беларусі, у Кры-
ме, на Доне, у Туркестане, у
Сыбіру—разстрэлівалі «сабо-

тажнікоў» [праводзілі соцыялізацыю, чым займаюцца і цяпер. Ніякаго звязку з пасяленнем у гэтых савецкіх рабубінаў няма. Але пазбаўленыя сваёй інтэлігенцыі, каторая уся цягнута ў кругаварот агульна-расійскага жыцця, народы [Расіі] зрабілі з імі пакуль што нічога ні могуць.

З другога боку саўсім нідаўно на тэрыторыі Расіі а'явілася новая сіла—чэхословакі. Гэтыя, пачаўшы свае аперацыі ад граніцы Сібіру—Чэлібінска—распасціраюць свае ўлады на абодва бокі ад гэтага пункту. Імі пібы—то падтрымоўваецца ў Заходнім Сібіру чыста монархичны рух. Ні воміім што яно так.

Расія цяпер край уселякіх авантюраў і авантурнікаў. Авантурнікі соцыялізму зрабілі ў цэнтры яе соцыялістычную рэспубліку, авантурнікі монархізму пачынаюць ад Сібіру будаваць монархію. Ва Усходнім-жа Сібіру тыя самыя чэхословакі разам з с.-р. бытцам бы маюць нейкія мэты падтрымаць дзяржавы згоды і дзействуюць за іх падтрыманнем. А на ўсёй Уральска-Сібірскай тэрыторыі знайходзяцца нескількі такіх груп, з проціў большавіцкімі, але ні адногатовымі орыентацыямі.

Усё гэта—ававантуры у тэй ці іншай форме, да якіх ніяк ні прычыняецца народ. Сібіракі-аўтаномісты па духу. Монархія ці рэспубліка ў Расіі—іх мала абходзіць,—бо яны сібіракі. Гэта самапачуцце настолькі моцна тамка ў народзе, што можна быць саўсім пэўнымі за Сібір—яна будзе аўтаномнай дзяржавай, тым болей, што сібіракі, нават простыя селяне ведаюць сваю сілу і пышаюцца ёю.

Але пакуль што і там народ маўчыць,—адпачывае ад вайны, прыглядаецца да падзеяў. Калі-ж ён выступіць, то ў Сібіры ні астанецца мейсца ні для чэхословакоў, ні для в. к. Міхаіла, насколькі аны рэпрэзэнтуюць агульна-расійскую імперыялістычную авантуру.

Так на ўсёй тэрыторыі б. расійскай імперыі над заселяючымі яе народамі кідаюцца, як хвалі на мору, чужыя ім і нічым ні звязаныя з імі сілы. Новы пад'ём мора раскідае гэты бруд, які посяца цяпер па верху, на беразі і зробіць чыстай вадзяную гладзь. Сколькі часу чакаць трэба такога пад'ёму—згадаць трудна, але можна сказаць што ён наступіць тагды, калі голад і пануючая суматоха астатэчна надаедзяць вялікарускаму хлебавому, каторы, пры ўсёй яго дзікасці і азійчынне у псіхалогіі ўсё ж такі гаспадар і ўласнік.

Аўтанаміст.

Абразкі с правінцыі.

(Па даўгінаўскаму гасцінцу).

Лютні вечар. Стадо вароча-еца дамоў. Людзі ідуць с по-ля на вярну і, наагул, у вё-сцы пачынаецца той ажыўле-ны вярну рух пасля доўга-го дня працы, каторы аглашае вёску энэргічнай гутаркай, скрыпам варот і, час ад часу, ядрэнай лаянкай.

Адна-адзіночка сідзіць на прызьбе убогай хацінкі сваёй старая бабулька Аўдоцця. З ўсяго відаць, што яна вельмі засумавалася. Маўчыць. Пі с-кім слова ні скажа, а на зморшчанаму дробнаму твару яе цякуць старчыя скуныя сльёзы...

Я падыходжу.

— Добры вечар, бабулька!

— Вечар добры, дзеткі!

— Што так, бабулінька, васумовалася?

— А так і так, дзеткі, сын мой, во, чацвёрты год, ды ішчэ да хаты ні вярнуўся. Раней бывало, калі грошы прышлель, а цяпер во,—ні слуху ні духу. Як пайшоў у «красноармэйцы», так і піма ад яго ніякіх чуткаў...

— Кепска, кепска,—паць-вардзіў я,—трэба пацярпець, бабулінька, Бог дасць і ён верніцца да хаты.

Бабулька моўчкі ківала га-ловой.

Пры гэтым я прыкмеціў, што нейкая «цётка» стаённым відам рукою «кліча мяне да сябе. Я падыходжу. Ажно яна ў ішчэ болей таёмнай шопатнай гутарцы паведамляе мяне, што сына гэтай бабуль-кі, Арцёма, забілі ў Маскве: так расказалі вярнуўшыся аттуль выскочыя хлопцы, слу-жыўшыя там у чырвонай ар-міі. Арыём быў ішчэ з дому чалавек ніснакойны, а там шмат грошай грабаваў у лю-дзей, дык вось Бог яго паба-раў,—глумачыла мне «цётка».

— А вось сэрца старой чые ніладнае, дагадаваецца аб смертхне роднаго сына і ка-родзіцца бедная матка,—да-кончыла сваё глумачэнне кабета.

— А ўсё мужык вінават!—чую я голасную гутарку з дру-гой прызьбы.

Я зацікавіўся тым: чаму гэто «мужык вінават»? і па-дышоў туды. Ажно гэто вядо-мы палітык у вёсцы, стары Паўлюк філізафус:

— Раней пры Мікалаю нам кепска жылося, кажа ён, пі-скалі нас рознымі налогамі і ўсім тым, потым як яго скі-нулі і пайшлі «буржав» біць, дык зноў нейкім дзівам кіў ударыўся аб мужыцкую лаба-ціну... Катавалі нас польскія легіянэры, дзяруць селян роз-гамі ды расстраляваюць ды здзе-куюцца там большавікі... Ва ўсім мужык вінаватым астаец-ца...

А, нябось, адукаваныя людзі вылучваюцца ад бяды і ім заўсягды жыццёна лешей за нас. Дзе тут сабака—падае та?—вобразна пытаюцца аб прычыне прычын стары селя-нін, уталопіўшы вочы перад

сабой.

— А вінавата наша адвеч-ная мужыцкая цемната... — канчае Паўлюк са стонам у голасе.

Падарожны.

МАЛЕНЬКІ ФЭЛЬЕТОН.

КОНТРАСТЫ.

Бывало тут калісь, ідзеш ля магазінаў,

Праймуць жа цябе хлопчыны за хлопчынай:

— «Паночку! Што купляеш? Зайдзіце во да нас!

Пальто ці кавалюх? а во кась-цом, атлас,

Мацінкі, шпілячкі і шоўкавы кашулі,

Цукеркі, шакалад, а во тарты, во дулі

Во здобы булачкі, во пернічкі — што хоп,

Баранкі мо? Глядзі, каштэе штука грош!

Во піво, каву маш, какао, лі-манад,

Во шкалік мапаполькі—добры — быў жа лад!

О, людзі былыя! Ідылія сьвя-тая!—

Так кожны наш менчук з да-корам успамінае.

Цяпер усе крамнікі вышэй ста-ляць нябес,

А хлебапек у верх падняў свой тоўсты нос.

Чалом-чалом шаўцу за гуму на падноскі!

Чалом-чалом краўцу за латы, за абноскі!

А што наконт яды, дык тае бывае,

Што нават у міністраў толькі «чапга чаю».

Менчук.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

У губэрскім прысутствіі. У губэрскім прысутствіі у дзень выплаты пэнсіі, 20 чэрвеня, вышаў ніспадзеваны сурпрыз. Скарбовая палата фармальнай паперай паставіла на від, што траціна члена прысутствія па штату ні патрабуецца, дзеля чаго і крэдыт на яго павінен быць зачынены. Прышлося перапрацаваць трэбавацельную ве-дамасць на пэнсію і зноў ад-правіць яе у палату, а служачым прысутствія надалей, да выпануення фармальнай ста-раны справы, аставацца без грошай.

Па Ліб.-Ром. ж. д. Ліквідацыя упраўленскіх аддзелаў ідзець вельмі слаба. Справа ў тым, што вызначаныя для гэтай мэ-ты ліквідацыйныя камісіі, ні меушы звышэй пунктуаль-ных дырэктыў аб часе працы, вядуць яе павэдлуг агульнаго цячэння справы.

А бібліятэках. Губ. земство у сваю смету аддзела народнай асветы ні унесло грошай на бібліятэкі па двум прычынам — шмат кніг для чытання німа дзе ўзяць усе роўна, а той малы лік, што можна дастаць

Афіцыйнае паведамленне нямецкаго вярхоўнаго камандавання за 2 ліпеня 1918 року.

Захадні тэатр вайны.

Група арміі Кронпринца Рупрэхта.

У шмат мейсцох фронту сільных артылерыйскіх пад-тоўгі выклікалі варожыя націскі. Яны былі адбіты.

Група арміі Германскаго Кронпринца.

Захадней Уазы—поудневей рэкі Эн варожыя дзела насіць разведчыкаў. Сільных варожыя атакі поудневей Ур і Захадней Шато Тьерры намі былі адбіты.

Лейтэнант Удэт меу свае 37 і 38, лейтэнант Крол свае 28 і 29 перамогі у паветры.

Першы Генерал-кватэрмайстар фон-Людэндорф.

купляюць за налічныя грошы ні толькі павятовыя, але і самі валасныя таварыствы, якія ма-юць цягу да кніг. Кніжны го-лад чуюцца ў іх востра і яны самі дастануць грошы на кнігі. Во гэта і мела на мэці гу-бэрскае земство!

Юбілейны дом, належачы раней сьв. Мікалаеўскаму епар-хіяльнаму брацтву, заняло Бе-ларускае Народнае Прэдстау-ніцтва.

Павялічэнне ставан. На зем-лях залатагорскаго касцёлу, дзе настояцелем есць кс. Ма-еускі, маюць быць павышаны арэндныя стаўкі.

Апрача таго, арэндатарам зямель апавешчана, пад стра-хам судзебных рэпрэсій, аб узносе нідзімак, запушчаных за час вайны, зараз-жа.

Сэрыя сабранияў. Гэтымі дня-мі адбудуцца гадавыя сабран-ні адразу ў трох установах—пушкінскай бібліятэцы, 1-м па-зычкова-зберагацельным та-варыстве і мескім т-ве уза-емнаго ад агня страхавання.

Пытанні дня: разгляд і па-цьвардженні падрахунку за мінулы год і сьметы расходаў на бягучы, бягучыя справы і выбары праўленняў.

Апошняе пытанне — злоба дня пазычкова-зберагацель-наго і страхавога таварыства, дзе выбары кандыдатаў на платныя мейсцы у до взен-ных часаў адбываліся старан-нымі агітацыямі на акраінах сярод малоасвядомленаго лю-ду. Агітацыйныя прыёмы на-сілі «амэрыканскі» адценак, з дадаткам падкупаў і угаі-чэнняў...

Праверна бонавых кніжак у п'яці бюро да 10-го ліпеня ні закончыцца, дзеля вельмі ма-руднай працэдурны на правер-цы і штэмплеванню кніжак. Штаты бонавых бюро мізэрны, агенты, мала звертаючы увагу на «доуга хвастатую» публіку, працуюць з легкім сэрцам, са сьмешкамі.

Беларускі хор. Беларускай Радай рэшана адпускаяць бе-ларускаму хору пад кіраўніц-твам Цераускаго штомесячную субсідыю ў размеры 1000 руб.

Названы хор, з багатым ре-пэртуарам беларускіх народ-ных песень, нажыў сабе па-пулярнасьць сярод менскай публікі.

Менская управа. Закончаны разгляд гадавай сьметы, якую

ні выбрала сабе часу зрабі старая управа.

Цэны на кароуе масло, тры-ху зьменшаныя за апош-час, цяпер зноу павялічы-юцца, да 12—13 руб. за ф. Хлеб у вольнай прадаж-каторы цяжка дастаецца, ідзе па 1 1/2—2—3 руб. за фунт. Дровы с прычын падво-танеюць.

3 дарогі.

Сушыла спачатку вясны, цяпер мочыць, алі мочыць меру. Першыя нідзінія да-джы падкрапілі жыто, хо-ужо запозна. Тыдняў ка-трох таму назад быў найбол-шы праз вясну мароз, дз-жыто шмат дзе памёрзла, к-ласы зьзялелі. А ярына ідзе-добра. І пожны травой парас-лі. Толькі ці будзіць што ка-міць зімой, бо была шмат-меньш астаецца, малочныя га-спадаркі страшна падупадаю-бо і на заводах кароў мала ця-пер. Астатнімі днямі пашо-ццпы дожджык, дык кінуліся расьці грыбы. Шчасьце д-людзей і гата, бо шмат хто бедных жылі ўжо 3 месяц я-толькі травой (крапіва, шчаў-сывірачка). Шмат у каго нім-солі і дастаць німа дзе. Ко-піма дзе купіць. Струмэнта-стальскіх і кавальскіх пайд-купіць.

А. А.

Рэдактар А. Прушынскі.

Выдавецтва «Т-во Заранка».

А Б В Е С Т К А

Т. З. КАЦ.

(Менск, Губэрнаторская, 16).

— склад —

пішучых машын, велічэпэда і канцэлярскіх прыладаў.

Самы вялікі выбар і самыя танныя цэны.